



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



મણપાક્કમના સમાચારો

ઓક્ટોબર-2014

1લી ઓક્ટોબર, બુધવારના રોજ, માસ્ટર વ્હીલચેરમાં બેસીને બહાર આવ્યા હતા અને ચાઈનીઝ સેમિનારમાં પાંચ દિવસ માટે આવેલા લગભગ 20 નવા અભ્યાસીઓને મળ્યા હતા, તે સેમિનાર 2જીથી શરૂ થવાનો હતો. 4થીએ સાંજે, 6 વાગે, ચીન તેમજ દક્ષિણ આફ્રિકાથી આવેલા જે અભ્યાસીઓ કોટેજના પ્રવેશ દ્વારા પાસે એકત્રિત થયા હતા, માસ્ટર તેમની સાથે લગભગ એક કલાક બેઠા હતા. જે ભાઈ ભાષાંતર કરી રહ્યા હતા, તેમની મદદથી તેઓ તેમની સાથે વાતચીત કરી શકતા હતા. તે પછી કોઓર્ડિનેટરોએ માસ્ટરને અભ્યાસીઓનો પરિચય કરાવ્યો હતો. એક અભ્યાસીએ ચાઈનીઝ ઢબમાં વાંસળી પર બે ગીતો વગાડ્યાં હતાં અને માસ્ટર અને તેમની આજુબાજુના બધાએ તેનો આનંદ માણ્યો હતો. આ કાર્યક્રમ પછી, તેઓ ખૂબ થાકી ગયા હોવાથી સીધા સૂવા ગયા હતા.

2015

નવા વર્ષનો સંદેશ

“હું આશા રાખું છું કે જ્યારે કોઈ તમને પૂછે, ‘તમે કોણ છો?’ ત્યારે આપણે બધાએ પોતાને, ‘હું એક અભ્યાસી છું’ એવી ઓળખાણ આપીશું, કારણ કે મારા જીવનમાં, મારા હૃદયમાં એ જ એક પ્રાથમિક બાબત છે. આપણા હૃદયમાં તે છાપ કાયમી રહેવી જોઈએ કે હું એક અભ્યાસી છું. હર ક્ષણે તે આપણી ઉપર એટલી બધી અંકિત થઈ જવી જોઈએ કે તેમના પ્રેમાળ સ્મરણ સિવાય એક પણ ક્ષણ ના વીતે અને જો કોઈ ક્ષણ વીતે, તો તમને તે માટે ખેદ થવો જોઈએ. નહીં તો, વર્ષોનાં વર્ષો વીતી જશે તો પણ, રણમાં જેમ નદીઓ વિખરાઈ જાય છે, તેમ અસ્તિત્વ પણ વિખરાઈ જશે. આપણું અસ્તિત્વ પણ કાલાતીત સમયના આ મહાસાગરમાં અદ્રશ્ય થઈ જશે.”

કમલેશ ડી પટેલ, 1લી જાન્યુઆરી 2015, મણપાક્કમ

ઓસ્ટ્રેલીયન સેમિનાર

5મીએ, બ્રિસ્બેનમાં આવેલા ઓસ્ટ્રેલીયન સેમિનાર દરમિયાન જીવંત વિડિયો પ્રસારણ દ્વારા રાખવામાં આવેલા સંમેલનમાં કમલેશભાઈએ કહ્યું હતું કે માસ્ટર શારીરિક રીતે દર્દ સહન કરી રહ્યા હોવા છતાં ખુશખુશાલ રહીને, તેમની ફરજો બજાવી શકતા હતા. અને આમ કરવાથી તેમની આસપાસ જે લોકો હતા તે બધાને આનંદ અને આધ્યાત્મિક ઉન્નત થવાની ભાવના થતી હતી. તેમની શારીરિક બિમારી હોવા છતાં તેઓ હંમેશાં બીજાઓની આધ્યાત્મિક સેવા માટે ચિંતિત રહેતા હતા, પછી તે અભ્યાસીઓ આશ્રમમાં નજીકમાં હોય કે ત્યાંથી ઘણે દૂર હોય. જ્યારે કમલેશભાઈએ કહ્યું કે માસ્ટર તેમની બિમારીના કેટલાક ઉપચારો માટે મનાઈ કરી રહ્યા હતા, ત્યારે



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર



અભ્યાસીઓ ખૂબ જ લાગણીવશ થઈ ગયા હતા, કારણ કે તે ઉપચારો તેમને ચેપ પ્રતિકારકશક્તિ વિનાના બનાવી દે તેવા હતા અને તેનો અર્થ એ થતો હતો કે તેઓ અભ્યાસીઓને મળી શકે નહીં.

બ્રિસબન ખાતે ‘ખુશીથી ધ્યાન કરો’ વિષય પર યોજવામાં આવેલા રાષ્ટ્રીય સંમેલનમાં લગભગ સો જેટલા અભ્યાસીઓ અને ત્રીસ બાળકો એકત્રિત થયા હતા.

ચાઈનીઝ સેમિનાર

લગભગ 11 વાગે, માસ્ટર કોટેજની બહાર આવ્યા હતા અને ચાઈનીઝ અભ્યાસીઓ સાથે સમૂહમાં ફોટા પડાવ્યા હતા. 6ઠી ઓક્ટોબરના સોમવારે, ચાઈનીઝ સેમિનારનો છેલ્લો દિવસ હતો અને કમલેશભાઈએ સમાપન સત્સંગ કરાવ્યો હતો.

ઓક્ટોબરના બીજા અઠવાડિયામાં, માસ્ટરના નિત્યક્રમમાં થોડો

બદલાવ આવી ગયો હતો. તેઓ ઘણા મોડા, લગભગ 9-30 અને કોઈક દિવસ તો 10 વાગે ઉઠતા, નાસ્તો કરતા અને સમાચારો સાંભળવામાં થોડો સમય ગાળતા હતા. થોડા દિવસો પછી તેઓ બહાર આવ્યા હતા અને સૂર્ય પ્રકાશમાં બેઠા હતા. તે પછી તેઓ આરામ કરવા જતા, ત્રણ વાગે ઉઠતા અને તેમનું બપોરનું ભોજન લેતા હતા. બપોરના તેઓ ટીવીનો કોઈ કાર્યક્રમ જોતા અથવા વાંચવામાં આવતું પુસ્તક સાંભળતા અને મોડી સાંજે બહાર આવતા હતા. મોટાભાગનો સમય, માસ્ટર મૌન રહેતા હતા – અભ્યાસીઓને મળતી વખતે પણ તેઓ માત્ર તેમને આશીર્વાદ આપતા હતા.

7મી ઓક્ટોબરના રોજ, ઓમેગા સ્કૂલમાંથી એક છોકરી આવી હતી તેણે પહેલાં પણ પિયાનો વગાડ્યો હતો, અને ફરીથી પિયાનો વગાડ્યો. માસ્ટર મૌનમાં બેસીને તે સાંભળી રહ્યા હતા.

યુએસ સેમિનાર સાથે વિડિયો સંમેલન

11મી ઓક્ટોબરે, કમલેશભાઈએ યુએસ સેમિનારમાં ભાગ લેનારા અભ્યાસીઓને સંબોધિત કરવા માટે વિડિયો સંમેલનની યોજના વિષે માસ્ટરને સામાન્ય રીતે માહિતગાર કર્યા હતા. કમલેશભાઈએ તેમને પૂછ્યું હતું કે તેઓ અભ્યાસીઓને સંબોધિત કરશે કે કેમ. માસ્ટરે કહ્યું હતું, ‘કેમ નહીં?’ કમલેશભાઈએ આ વાત જાહેર કરવાની ના પાડી હતી. તે રાતે, રાતના ભોજન પછી માસ્ટરે અભ્યાસીઓને સંબોધ્યા હતા. મોલેના, મોલ્નો, સ્પાન જોઝ, ટેક્સાસ વગેરે જેવાં મોટાં સેન્ટરોમાંના અભ્યાસીઓ તેમના પડદા પર તે જોઈ શકતા હતા. માસ્ટરે લગભગ 20થી 30 મિનિટનું વક્તવ્ય આપ્યું હતું. તેઓ યુએસની આજુબાજુમાં વિભાજિત થયેલા મોટી સંખ્યાના અભ્યાસીઓને સંબોધિત કરીને ખુશ જણાતા હતા.

10થી 12 ઓક્ટોબરમાં રજાના દિવસોમાં ‘પ્રેમાળ હૃદય ધરાવો’ વિષય પર રાષ્ટ્રીય સેમિનાર માટે યુએસની આજુબાજુના છ સ્થળોએથી અભ્યાસીઓ એકત્રિત થયા હતા. માસ્ટરે તેમના આ સંબોધનમાં દરેકને આગ્રહ કર્યો હતો કે આપણે આપણાં હૃદયોનો ઉપયોગ કરવા માટે પૂરતા પરિપક્વ છીએ. “તેનો ઉપયોગ કેવી રીતે કરવો? તેનો એક માત્ર રસ્તો છે પ્રેમ કરો.” તેમણે કહ્યું હતું કે જો આપણે હૃદયનો ઉપયોગ કરીશું, તો ક્યારેય અવળા માર્ગે જઈશું નહીં. તેનો ઉપયોગ કરતાં આપણે ડરવું જોઈએ નહીં; તે જોખમી નથી. હૃદય વગર આધ્યાત્મિક જીવન હોઈ જ ન શકે.

દિવાળીનો તહેવાર, 22-23 ઓક્ટોબર

22મીએ કમલેશભાઈએ સત્સંગ કરાવ્યો હતો. માસ્ટર સવારમાં મોકેથી બહાર આવ્યા હતા, પણ તેઓ થોડા દુઃખી હતા કે તેઓ મેડિટેશન હોલમાં જઈ શકતા ન હતા. બપોરે, તેમના દર્શનની ઝાંખી કરવા સવારથી પ્રતિક્ષા કરી રહેલા કેટલાક અભ્યાસીઓને તેઓ મળ્યા હતા.

સાંજે, માસ્ટર ગોલ્ડ કાર્ડમાં બેસીને આશ્રમમાં આંટો મારવા નીકળ્યા હતા. અભ્યાસીઓનું ટોળું ઘણું મોટું હતું અને તે દરેક જણ તેમને જોવા માટે ઘસારો કરી રહ્યા હોવાથી સ્વયંમસેવકોને પરિસ્થિતિ પર નિયંત્રણ કરવું મુશ્કેલ પડતું હતું. છતાં પણ માસ્ટર ઘણા બધા અભ્યાસીઓને મળતા હતા. બધાને કહી રહ્યા હતા કે તેઓ ફરીથી



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર

બહાર આવવા માગતા હતા, કારણ કે એવા ઘણા અભ્યાસીઓ હતા જે માત્ર તેમને જોવા જ માગતા હતા. ગુરુવારે, માસ્ટર બહાર આવી શકે તેમ ન હોવાથી, અભ્યાસીઓ માટે કોટેજમાં જ મળવાનું સુલભ બનાવાયું હતું. કોટેજ ઉપરાંત દરેકના દિલોમાં પ્રગટેલા દીવડાઓથી શુભ ભાવના પ્રગટ થયેલી દેખાતી હતી.

24મી ઓક્ટોબર, શુક્રવાર

સાંજે, ગુજરાતથી આવેલી બહેનોએ મેડિટેશન હોલમાં ગરબા નૃત્યો કર્યા હતાં. માસ્ટરે તેમની રૂમમાંથી સીસીટીવી દ્વારા તે નિહાળ્યા હતા. કાર્યક્રમમાં જે બહેનોએ અને બાળકોએ ભાગ લીધો હતો તે બધા માસ્ટરને મળવા કોટેજમાં આવ્યા હતા. તેઓ બધાની સાથે વાતો કરી રહ્યા હતા અને દરેક ભાગ લેનારને ભેટ આપી હતી અને કહ્યું હતું કે “આ ભેટ મૂલ્યવાન છે, તે કોઈનેય આપી ન દેશો.” અભ્યાસીઓએ એમ કહીને જવાબ આપ્યો હતો, “માસ્ટર તમે અમારા માટે મૂલ્યવાન છો અને તમે અમને જે આપશો તે બધું જ મૂલ્યવાન હશે.”

26મી ઓક્ટોબર, 2014, માસ્ટર અભ્યાસીઓને સંબોધે છે

માસ્ટરને ગમ્યું હતું કે તેઓ યુએસ સેમિનારમાં આટલા બધા લોકોને જીવંત વિડિયો પ્રસારણ દ્વારા સંબોધી શક્યા હતા અને કહ્યું હતું કે, “આવું વધારે વાર કરવું સારું રહેશે.” બીજા જ દિવસે, કમલેશભાઈએ પ્રબંધ કર્યો અને જાહેરાત કરી કે માસ્ટર સમગ્ર વિશ્વમાં જીવંત વેબકાસ્ટ દ્વારા બધા જ અભ્યાસીઓને સંબોધિત કરવાના છે.

માસ્ટર વહેલી સવારથી જ એકદમ તૈયાર થઈ ગયા હતા, પરંતુ નાસ્તો કરતાં પહેલાં, તેઓ કહેતા હતા કે, “હું બધા જ અભ્યાસીઓને સંબોધિત તો કરવાનો છું, પણ મને ખબર નથી કે હું શું કહેવાનો છું. ઠીક છે, કંઈક તો કહેવામાં આવશે.” ઉપર હાથ બતાવીને. સમગ્ર વિશ્વભરના દેશોમાંના આશ્રમોમાં અને સેન્ટરોમાં એકત્રિત થયેલા અથવા તેમને સાંભળવા માટે ઘરમાં જ તેમની સાથે જોડાયેલા અભ્યાસીઓના શ્રોતાવર્ગને સંબોધીને માસ્ટર લગભગ 50 મિનિટ સુધી બોલ્યા હતા. વક્તવ્ય પૂરું થઈ ગયા પછી, માસ્ટરના ચહેરા ઉપર સંતોષની લાગણી જોઈ શકાતી હતી; કેટલાય મહિનાઓ પછી તેમણે આટલી મોટી મેદનીને સંબોધિત કરી હતી. વક્તવ્ય પછી, માસ્ટર એક કલાક બહાર બેઠા હતા. આ પ્રસંગ પછી તરત જ, અભ્યાસીઓને કેવું લાગ્યું, વક્તવ્યનો પ્રભાવ કેવો પડ્યો તે વિષે માટે ઘણા ઈમેલ મળ્યા હતા અને આથી તેઓ ઘણા ખુશ થયા હતા.

થયા હતા.

27મીને સોમવાર: ઘરની બહારનું માસ્ટરનું ટૂંકું પર્યટન

અચાનક માસ્ટરે એક અભ્યાસીના ઘેર જવાનું નક્કી કર્યું હતું, તેના ઘરનું ઉદ્ઘાટન કરવાનું બાકી હતું. તેઓ તેમની ગોલ્ડ કાર્ટમાં ગયા હતા, પ્રસાદ ધરાવ્યો હતો..... માસ્ટર તે પછી હોલમાં બેઠા હતા, ત્યારે કેટલાંક બાળકોએ કર્ણાટકી ઢબમાં ગીતો ગાયાં હતાં. તે પછી તેઓ કોટેજમાં પાછા આવ્યા હતા.

29મી ને ગુરુવારે, માસ્ટરે ટૂંકો સત્સંગ કરાવ્યો હતો અને તે પછી એક લગ્ન કરાવ્યું હતું. ઘણા લાંબા સમય પછી કોટેજમાં લગ્નનો પ્રસંગ જોવો ઘણો જ આનંદપ્રદ હતો. સમૂહ ફોટાઓ પાડવામાં આવ્યા હતા અને વાતાવરણ ઘણું જ શુભ બની ગયું હતું.

31મી ઓક્ટોબરે, માસ્ટરની તબિયતે નજીવો વળાંક લીધો હતો. થોડા ટેસ્ટ કરવામાં આવ્યા હતા અને તેમની સાથે રહેવા ભાઈ કિષ્ના આવી ગયા હતા.

નવેમ્બર 2014

માસ્ટરની તબિયત

નવેમ્બરની શરૂઆતમાં, એ નક્કી થયું હતું કે માસ્ટરને ચેપ લાગ્યો હતો અને તે માટે એન્ટિબાયોટિક દવાઓ શરૂ કરવામાં આવી હતી. એક સવારે, જ્યારે માસ્ટર ઓફિસમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓ ઘણા જ તાજગીપૂર્ણ જણાતા હતા, તેમણે સમાચાર સાંભળતાં સાંભળતાં નાસ્તો કર્યો હતો અને તરત જ ‘પ્રધાનમંત્રી’ જોવા માગતા હતા. (ભારતના પ્રધાન મંત્રીઓ વિષેની ટીવી શ્રેણી). તે પછી તેમણે થોડી વાર બહાર બેસવાનું નક્કી કર્યું હતું.

તે અઠવાડિયા પછી, પીઠ દર્દને લગતી બાબતમાં સ્કેન કરાવવા માટે માસ્ટરને મીયોટ(એમઆઈઓટી) હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા. ત્યારે એ પણ નિરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું કે તેઓ તેમનો જમણો હાથ બરાબર હલાવી શકતા ન હતા, પણ સમયસર અને અસરકારક ઉપચાર થવાથી, માસ્ટરના સ્વાસ્થ્ય પર તેની અસર બને તેટલી ઓછી થઈ ગઈ હતી. તેમના ચેપને અઠવાડિયાની અંદર જ દૂર કરવામાં આવ્યો હતો અને જમણા હાથે પણ ધીમે ધીમે ફરીથી બરાબર કામ કરવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. તેમ છતાં ડોક્ટરોએ સ્પષ્ટતા કરી હતી કે, માસ્ટરના ચેપને કારણે કોટેજની અંદર એક સાથે વધારે લોકોને જવા દેવામાં ન આવે.

માસ્ટરે તેમના જમણા હાથને ફરીથી સામાન્ય બનાવવા માટે થોડી કસરતો શરૂ કરી હતી. જર્મનીથી આવેલી એક બહેને થોડા દિવસો



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર



With participants of the Youth Seminar

સુધી, માસ્ટરના હાથને મસાજ કર્યો હતો અને આની સારી હકારાત્મક અસર થઈ હોય એવું લાગતું હતું. માસ્ટરે તેમના નામની સહી કરવાનો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેઓ તેમની પેન શાંતિથી પકડીને ધીમેથી લખવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. ધીમે ધીમે સુધારો આવતો દેખાતો હતો. તેમના નિયમિત કાર્ય કરવાના નિશ્ચયને જોવો એ ઘણું જ પ્રેરણાજનક હતું. ડોક્ટરો કહેતા રહ્યા, “માસ્ટર માટે, તે હંમેશાં ‘ઈચ્છાશક્તિ’ની બાબત છે. નવેમ્બરના બીજા અઠવાડિયાના અંતમાં તેઓ માત્ર થોડી તકલીફથી લખી શકતા હતા અને પ્રશિક્ષકના સર્ટિફિકેટમાં સહી પણ કરી શકતા હતા.

બીજા અઠવાડિયામાં તો માસ્ટરની તબિયતમાં સ્પષ્ટ સુધારો થયો હતો. એક પ્રસંગે તો, તેઓ તેમના બેડરૂમની બહાર બેઠા હતા અને સ્વસ્થ જણાતા હતા. તેમને કમલેશભાઈને તેમની સાથે નાસ્તો કરવા વિનંતી કરી હતી. માસ્ટરે ખૂબ ઉત્સાહથી સમાચારો સાંભળ્યા હતા, સ્વ. ભીમસેન જોષીએ ગાયેલાં બે ગીતો સાંભળ્યાં હતાં, જે કમલેશભાઈએ તેમના કોમ્પ્યુટરમાંથી સંભળાવ્યાં હતાં. માસ્ટર તેમની આંખો બંધ રાખીને સાંભળી રહ્યા હતા. કોઈ પણ સમજી શકે તેમ હતું કે જ્યારે સંગીત ચાલુ હતું, ત્યારે માસ્ટર કોઈની ઉપર કાર્ય કરી રહ્યા હતા. એક નવાં અભ્યાસી બહેન, જે મુંબઈની યુનિવર્સિટીમાં ડાયરેક્ટર છે, તે માસ્ટર સાથે બેઠાં હતાં. આ બહેને પાછળથી પોતાનો પરિચય આપ્યો હતો અને ટૂંકી ચર્ચા કરી હતી. તે પછી, માસ્ટર અંદર આરામ કરવા ગયા હતા. આ બધો જ કાર્યક્રમ લગભગ ત્રણ કલાક ચાલ્યો હતો.

21મી નવેમ્બર, શુક્રવાર

માસ્ટર તાજેતરમાં પરણેલા એક યુગલને મળ્યા હતા, તેઓ તેમના આશીર્વાદો લેવા આવ્યા હતા. તે પછી માસ્ટર સૂર્યપ્રકાશમાં બેસવા કોટેજની બહાર આવ્યા હતા. પાછળથી અભ્યાસીઓ ધીમે ધીમે અંદર આવવા લાગ્યા અને તરત જ દરેક જણ અંદર આવીને માસ્ટર સામે બેસી શકે તે માટે દરવાજા ખોલી નાખવામાં આવ્યા હતા.

23મી નવેમ્બર, રવિવારે, એક ચિંતા હતી કે માસ્ટરને બીજો ચેપ લાગ્યો હતો. થોડા ટેસ્ટ કરવામાં આવ્યા હતા અને ફરીથી એકવાર એન્ટિબાયોટિક દવાઓ ચાલુ કરવામાં આવી હતી. માસ્ટરને તેમના આખા શરીરમાં તીવ્ર વેદના સહન કરતા જોવા એ ઘણું જ મુશ્કેલ હતું. તેઓ થોડા દિવસો સુધી પથારીવશ રહ્યા હતા.

યુથ સેમિનાર

28મી નવેમ્બર, શુક્રવાર, યુથ સેમિનારમાં ભાગ લેનારાઓ સાથે સમય ગાળવા માટે માસ્ટર લગભગ 10.15 વાગે કોટેજની બહાર આવ્યા હતા, સેમિનારની શરૂઆત સોમવારથી થઈ હતી અને હવે પૂરો થવાનો હતો. સમગ્ર દેશમાંથી લગભગ 250 ભાગલેનારાઓ આવ્યા હતા. દરરોજ, કમલેશભાઈ 6.30 વાગે સત્સંગ કરાવતા હતા અને 9.00 વાગે વક્તવ્યો આપતા હતા. રોજ સાંજે સમૂહ

ચર્ચાઓ અને રસપ્રદ ફિલ્મો અને ડોક્યુમેન્ટરીના કાર્યક્રમો બતાવવામાં આવતા હતા.

માસ્ટર બહાર બેઠા હતા, ત્યારે સેમિનારમાં આવેલા બધા જ અભ્યાસીઓને કોટેજમાં આવવા દેવામાં આવતા હતા. આગળના રવિવારે જ્યારે માસ્ટરને સેમિનાર વિષે ખબર પડી, ત્યારે તેમણે કહ્યું હતું, “હું કહેવતમાં માનું છું, ‘જ્યારે યુવાન હોય ત્યારે જ તેમને લાવો’.” માસ્ટર વધારે વાત કરતા ન હતા, પણ એક ભાઈને દસ નિયમો રજૂ કરવાની તક આપવામાં આવી હતી અને માસ્ટરે તે રજૂઆત સાંભળી હતી અને અંદર જતાં પહેલાં યુવાઓ સાથે 90 મિનિટ ગાળી હતી.

29મી નવેમ્બર, શનિવાર, ન્યૂઝ આર્ટિકલ

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટ્સના કોર્સમાં છેલ્લાં બે વર્ષમાં સ્ત્રીઓની સંખ્યામાં થયેલા 50 ટકાના વધારા વિષે આર્ટિકલ વાંચી સંભળાવ્યા પછી, માસ્ટરે કહ્યું હતું કે આ સમાચારો સાંભળીને તેઓ ખુશ થયા હતા. તેમણે આલોચના કરતાં કહ્યું હતું કે, “હું કેટલાંય વર્ષોથી આપણી છોકરીઓને કહેતો આવ્યો છું કે સલામત રીતે કામ કરવાની તેમને માટે આ એક તક છે. તેમની પાસે કાર્ય કરવાના સમય માટે અનુકૂળતા રહેશે અને રાતના સમયે કામ કરવાની જરૂર નહીં પડે, વગેરે, વગેરે. તે ઘણું જોખમી છે.” તે પછી વાર્તાલાપ સામાન્યપણે જીવનની બાબત તરફ ફેરવવામાં આવી હતી અને માસ્ટરે આલોચના કરતાં કહ્યું હતું કે જરૂરિયાતો કેવી રીતે વધી રહી છે. તેમણે કહ્યું હતું કે, “અમારા સમયમાં, રેફ્રિજરેટર એક જ કદનાં મળતાં હતાં અને અમારી પાસે એ જ પસંદગી રહેતી હતી. અત્યારે મોટાંને મોટાં રેફ્રિજરેટરો મળે છે અને બધા તેમાં પીઝા, પાસ્તા જેવી બધી ગયેલી વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરે છે. તમારી પાસે એક ગાડી છે, હવે બીજી ગાડી જોઈએ છે. મને લાગે છે કે આપણે બધાએ ઓછામાં ઓછી પાયાની જરૂરિયાતોની એક હદ બાંધવી જોઈએ, તો જ આપણે ખુશ અને સંતોષી બની શકીશું.

શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર

ડિસેમ્બર 2014

અંતિમ અઠવડિયા

પ્રશિક્ષકો માટે સમૂહ સીટીંગ

3 અને 4 ડિસેમ્બરે માસ્ટરે 39 નવા પ્રશિક્ષકોની બેચને અંતિમ સમૂહ સીટીંગ આપી હતી. તેમણે સર્ટિફિકેટો પર સહી પણ કરી હતી. તે પછીના દિવસો દરમિયાન, સામાન્ય રીતે માસ્ટર નાસ્તો કર્યા પછી લગભગ તરત જ આરામ કરવા માટે પાછા જતા રહેતા હતા અને બપોરે જ ફરીથી ઊઠતા હતા.

880 વોલ્ટની પ્રાણાહુતિ:

યુએસએથી એક 83 વર્ષના અભ્યાસી ભાઈ આવ્યા હતા અને માસ્ટરને જોવા માટે ચાર

કલાકથી પણ વધારે સમયથી પ્રતિક્ષા કરી રહ્યા હતા. જ્યારે છેવટે તેઓ મળ્યા, ત્યારે અભ્યાસીએ કહ્યું હતું, “માસ્ટર, મને યાદ છે એક પ્રસંગે તમે સીટીંગ શરૂ કરી હતી અને 880 વોલ્ટની પ્રાણાહુતિ મારી અંદર મોકલવામાં આવી હતી-હું તો શક્તિથી ભોંયભેગો જ થઈ ગયો હતો!” માસ્ટર હસ્યા હતા. તે ભાઈએ વધારામાં એ પણ કહ્યું કે, “તમારી પાસે જે કોઈ આવે છે, તે બધાને તમે જે રીતે પ્રાણાહુતિ આપ્યા કરો છો તે જોઈએ હું તો લાગણીવશ થઈ ગયો છું.” માસ્ટર ફરીથી હસ્યા હતા અને તે પળ સંપૂર્ણ નિઃસ્તબ્ધતાની પળ હતી. એ ટૂંકી પળમાં શું બન્યું હતું, તે તો માત્ર માસ્ટર જ જાણે છે, પણ રૂમમાં તે વખતે બધા આંખોમાં આંસુ સાથે લાગણીવશ થઈ ગયા હતા.

મૌન સીટીંગ:

એક સાંજે, માસ્ટરને ઘણું જ દર્દ થતું હતું અને તેમની આંખો બંધ હતી. એવું લાગતું હતું, જાણે કે તેઓ ઊંઘી રહ્યા છે, ત્યારે અચાનક તેમણે કહ્યું હતું, “બસ કરો.” માસ્ટરે સમજાવ્યું હતું, “હું સીટીંગ આપી રહ્યો હતો.” તેમની તબિયત સારી ન હોવા છતાં, તેમનું કાર્ય ચાલુ હતું.

10 ડિસેમ્બર, બુધવાર

ભાઈ કિષ્ના માસ્ટર માટે ખૂબ ચિંતિત થઈ ગયા હતા અને કોટેજમાં રહેવાનું નક્કી કર્યું હતું. થોડા દિવસો પછી, માસ્ટરની તબિયત સારી હોય એવા દેખાતા હતા અને તેમની ગોલ્ડ કાર્ટમાં બહાર જવા માટે યોજના કરતા હતા, તેમ છતાં બીજા દિવસે માસ્ટર ફરીથી અસ્વસ્થ થઈ ગયા હતા.

મનોરંજન:

સાંજની નિયમિત ફિલ્મ સિવાય, માસ્ટરે વિવિધ ટીવી શ્રેણીઓ જોવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું. ‘બુદ્ધ’ના છેલ્લા પ્રસંગોમાં તેમના જીવનના અંતિમ દિવસો બતાવવામાં આવ્યા હતા અને તેમાં વિષ હોવાનું જાણતા હોવા છતાં ભગવાન બુદ્ધે ભોજન લીધું હતું. કોઈએ માસ્ટરને કહ્યું હતું, “જૂના દિવસોમાં પહેલાં તમારી સાથે પણ આવું જ બન્યું હતું.” જ્યારે પૂછવામાં આવ્યું કે વ્યક્તિ આવું શા માટે કરે છે, ત્યારે માસ્ટરે જવાબ આપ્યો હતો, “તે એવું જ છે.”



તમારું કાર્ય પૂર્ણ કરો:

એક દિવસ એક બહેન કોટેજમાં આવી હતી અને કહેતી હતી કે, “માસ્ટર, તમે આટલું બધું દર્દ સહન કરી રહ્યા છો, તો કૃપા કરીને તમારા દર્દમાં ભાગ લેવા માટે મને પરવાનગી આપો.” માસ્ટરે ખૂબ જ નમ્રતાથી અને પ્રેમાળ સ્મિત સહિત જવાબ આપ્યો હતો, “તેની મનાઈ છે, તે માગવું જોઈએ નહીં. જો તમે ખરેખર મારા માટે કંઈક કરવા માંગતા હો, તો તમારું કાર્ય પૂર્ણપણે કરો, એ જ ઉત્તમ કામ તમે કરી શકો છો.”

માસ્ટરે આપેલો સંદેશ:

15મી ડિસેમ્બરે રશિયન સેમિનારની શરૂઆત થઈ હતી. તેમની પથારીમાંથી, માસ્ટરે તેમના માટે નીચે મુજબનો ટૂંકો સંદેશ રેકૉર્ડ કર્યો હતો, તેને મેડિટેશન હોલમાં સંભળાવવામાં આવ્યો હતો: “પ્રિય ભાઈઓ અને બહેનો, મને ખેદ છે કે હું તમારા બધાની સાથે હાજર રહી શક્યો નથી, પરંતુ હું આત્માથી તમારી સાથે જ છું અને આશા રાખું છું કે તમે તેનો અનુભવ કરી શકશો. કૃપા કરીને, મારા પર વિશ્વાસ રાખો, જ્યારે હું કહું છું કે હું તમારા બધાની સાથે હંમેશા માટે રહીશ, પછી તમે અહીં હો કે તમારા રશિયામાં હો કે બીજા દેશોમાં હો, તેનું કોઈ મહત્ત્વ નથી. અંતરથી કશો ફરક પડતો નથી-કોઈ જ ફરક નથી પડતો. હું તમારા બધા માટે પ્રાર્થના કરું છું અને તમને શુભેચ્છાઓ પાઠવું છું. તમને બધાને મારા અશીર્વાદ છે.”

છેલ્લીવાર બહાર:

યુએસએથી લાવવામાં આવેલાં ખાસ સાધનોનો ઉપયોગ માસ્ટરને તેમની પથારીમાંથી વ્હીલચેરમાં લઈ જવા માટે મદદ કરવામાં આવતો હતો અને છેલ્લીવાર તેમને કોટેજની બહાર લઈ જવામાં આવ્યા હતા. તેમને નાસ્તો કર્યા પછી અને સમાચારપત્રોના વાંચન પછી, માસ્ટરે એક પુસ્તક વાંચવા માટે કહ્યું હતું અને તેમની આંખો બંધ રાખીને સાંભળતા હતા.

માસ્ટર પહેલેથી જ ઉત્સુક વાંચક હતા અને આ રૂચિ તેમણે આખરી ક્ષણ સુધી જાળવી રાખી હતી. ઉપરાંત રોજેરોજ સમાચાર પત્રોનું વાંચન, તેમને પુસ્તક વાંચી સંભળાવવામાં આવે તે ગમતું હતું, ખાસ કરીને જ્યારે તેમને ઊંઘ ન આવતી હોય ત્યારે. તેઓ ખૂબ શાંતીથી સાંભળતા અને વાંચનારના ઉચ્ચારણને પણ સુધારતા હતા. થોડીવાર પછી, તેઓ સૂઈ જતા હતા.

આખરી બે દિવસો:

18મી ડિસેમ્બરથી માસ્ટર ઘણા જ અસ્વસ્થ હતા અને વધારે પડતું ઊંઘ્યા કરતા હતા. 20મીની બપોરે, માસ્ટરની હાલત અસ્થિર બની ગઈ હતી અને તેમને શ્વાસ લેવામાં તકલીફો શરૂ થઈ ગઈ હતી. તેમની હાલતને સ્થિર કરવાના ડોક્ટરોના બધા ઉત્તમ પ્રયાસો કરવા છતાં, ઘણા ભવ્યતાના યુગનો અંત લાવીને માસ્ટરે રાતના 9.45 વાગે દેહ છોડ્યો હતો.

શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર



સમગ્ર ભારત માટે યુથ સેમિનાર

નવેમ્બર 25થી 29, 2014:

‘પવિત્રતા નિયતિ રચે છે’ વિષય પર ભાગ લેવા માટે દેશના સમગ્ર ભાગમાંથી લગભગ 260 અભ્યાસીઓએ હાજરી આપી હતી. સેમિનારના બે મહિના અગાઉથી ભાગ લેનારાઓને પદ્ધતિસર પ્રાથમિક તૈયારી માટે લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

સેમિનાર દરમિયાન, કમલેશભાઈ દ્વારા 6.30 વાગ્યાના સત્સંગથી દિવસની શરૂઆત કરવામાં આવતી હતી. તે પછી 9.00 વાગે વક્તવ્ય રાખવામાં આવ્યું હતું. આખા દિવસ દરમિયાન વક્તવ્યો, અરસ પરસ વાર્તાલાપ, મૌનના સત્રો, સમૂહ ચર્ચા અને સ્વયંસેવાના કાર્યોનું સંમિશ્રણ રાખવામાં આવતું હતું.

કમલેશભાઈના વક્તવ્યોમાંથી કેટલાક વિશિષ્ટ મુદ્દાઓ ફરીથી નીચે આપવામાં આવ્યા છે:

- ‘એફીકસી ઓફ રાજયોગ ઈન ધી લાઈટ ઓફ સહજ માર્ગ’ અને ‘ટોવર્ડ્સ ઈનફિનિટિ’ આ બે પુસ્તકો યુવાનોને ‘ફરજિયાત’ વાંચવા માટે તેમણે ભલામણ કરી હતી.
- સંવેદનશીલતાનો અર્થ સમજાવતાં તેમણે કહ્યું હતું કે, “જો આપણી સભાનતા ગર્જના કરતા મહાસાગર જેવી હોય, તો મોટો પથ્થર તેમાં નાખવામાં આવે, તો પણ કશું જ સાંભળી શકાશે નહીં. તેને બદલે તે શાંત તળાવ જેવી હોવી જોઈએ, તેમાં જો નાનું પાંદડું પડે, તો પણ તેમાં લહેરો ઉત્પન્ન થાય છે.
- તેમણે ઊંઘની પ્રક્રિયામાં બદલાવ લાવવા પર ભાર આપતાં કહ્યું હતું કે જલદી સૂઈ જઈને વહેલા ઊઠવાની આદત પાડવી જોઈએ. તેમણે વારંવાર ભારપૂર્વક કહ્યું હતું કે આ નાનકડો બદલાવ સંપૂર્ણ સર્વાંગી પરિવર્તન લાવવાની ચાવી છે.
- તેમણે નાના ધ્યેયો રાખવાની અને તેના દ્વારા અંતિમ ધ્યેય પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની ભલામણ કરી હતી.

પ્રવૃત્તિમય રાખતો પ્રશ્નોત્તરીનો કાર્યક્રમ પણ તેમની સાથે રાખવામાં આવ્યો હતો. દરરોજ વ્હીસ્પર્સનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવતો હતો, તેમાં પવિત્રતાના વિષય પર ચૂંટેલા સંદેશાઓ ભાગ લેનારાઓને આપવામાં આવ્યા હતા. રોજ બપોરે, વાર્તાલાપો પર કેટલાક કાર્યક્રમો રાખવામાં આવતા હતા, જેવા કે હૃદયનો ઉપયોગ (ઈલીઝાબેથ ડેન્લી), સહજ માર્ગ-જીવનનો એક માર્ગ (પુનિત લાલભાઈ) અને

દસ નિયમો (રીશી ટંડન). ભાઈ એસ. પ્રકાશે ટીમ-બિલ્ડિંગ પ્રવૃત્તિનું સંચાલન કર્યું હતું, સાથે મળીને કામ કરવાથી તેને આનંદ અને અગત્યના બોધ પૂરા પાડ્યા હતા. તેમની તબિયત સારી ન હોવા છતાં પણ માસ્ટરે ભાગ લેનારાઓ સાથે થોડો સમય ગાળ્યો હતો અને તેમનામાંથી એક પાસેથી વગાડેલું સેકસોફોન સાંભળ્યું હતું. સેમિનાર પૂરો થવા આવ્યો ત્યારે દરેક જણ ખુશી અને વિયોગના ગમની સંમિશ્રિત ભાવનાઓ સહિત ગયા હતા, જેનાથી તેમને તેમના ‘અસલ’ ઘર જેવી ભાવના જાગી હતી.

પ્રશિક્ષકો માટે પૂર્વ તૈયારી કરવા માટેની છઠ્ઠી બેચ

28 નવેમ્બરથી 7મી ડિસેમ્બર:

દેશભરમાંથી પ્રશિક્ષકો માટે પૂર્વ તૈયારી માટે રાખવામાં આવેલા વર્કશોપની સૌથી મોટી બેચમાં ઓગણચાલીસ પ્રશિક્ષક ઉમેદવારો હાજર રહ્યા હતા. અત્યંત વ્યસ્ત હોવા છતાં, ઉમેદવારો સાથે કમલેશભાઈએ સમય આપ્યો હતો અને વિનમ્રતા અને પ્રેમ સહિત સેવા બજાવવાના મહત્વ પર ભાર આપીને બે વક્તવ્યો આપ્યાં હતાં. ભાગ લેનારાઓને પણ કાર્યક્રમમાં જોડાવા માટે આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું, તેમાં નોર્થ-ઈસ્ટથી આવેલા યુવાનો અને પ્રતિનિધિઓને સંબોધ્યા હતા.

વિષય હતો પ્રશિક્ષક ‘અતિ ગંભીર અભ્યાસી’ કેટલે અંશે છે અને પ્રશિક્ષકોએ તેમના પોતાના અભ્યાસ ઉપર અને તેમના ચારિત્ર્ય ઘડતર પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની આવશ્યકતા એટલા માટે છે, કે જેથી તેઓ ‘તેમના’ સાધનો બની શકે અને ‘તેમના’ કાર્યમાં ભાગ લઈ શકે. આધ્યાત્મિક આકાંક્ષી માટે આવશ્યક પાસાંઓના કાર્યક્રમ પર ચિંતન મનન સહિત કાર્યક્રમનું સમાપન કરવામાં આવ્યું હતું અને તેમનાં વ્યક્તિગત સેન્ટરો/આશ્રમોમાં માર્ગદર્શક બોધપાઠો સાથે લઈ જવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું.



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર

કાર્યકર્તાઓની મુલાકાત

ઝોન-2 સી(પશ્ચિમ તામિલનાડુ)જોઈન્ટ સેક્રેટરીનો પ્રવાસ

આ પ્રવાસનો મુખ્ય હેતુ ઓપન હાઉસને સંબોધન કરવાનો, અભ્યાસીઓના ઘરે સભાઓનું આયોજન કરવાનો, પ્રશિક્ષકોને મળવાનો અને અભ્યાસીઓ સાથે વધુમાં વધુ સમય વાતચીતમાં પસાર કરવાનો હતો. ભાઈ વિશ્વનાથ રાવે આ પ્રવાસનું આયોજન કર્યું હતું.

8મી નવેમ્બરે, ભાઈ એ.પી દુરાઈ અને ભાઈ એમ.એમ ધનુમુર્તિએ કાગ્ગુચીની(કોટાગીરીથી 10 કિ.મી.ના અંતરે આવેલું ગામ) ઈશ્વરા મેટ્રિક્યુલેશન શાળાને સંબોધી હતી, જ્યાંના સ્ટાફના 12 સભ્યોએ ધ્યાન શરૂ કરવાની ઈચ્છા દર્શાવી હતી. બપોરના સમયે ડીએસએસસી, વેલિલિંગટન ખાતે હોમ ગેધરીંગ રાખવામાં આવ્યું હતું, ત્યારબાદ અરુવન્કડુ કેન્દ્ર ખાતે ઓપન હાઉસ રાખવામાં આવ્યું હતું, જેમાં 12 આકાંક્ષીઓ સાથે 26 જણ હાજર રહ્યા હતા.

9મીએ, ઊટ્ટી કેન્દ્ર ખાતે આખા દિવસના સત્સંગમાં 26 અભ્યાસીઓએ ભાગ લીધો હતો. ભાઈ દુરાઈ, ‘સાધનામાં સ્પષ્ટતાની જરૂરિયાત અને આધ્યાત્મિકતા તરફ સ્પષ્ટ અભિગમ’ વિષય પર બોલ્યા હતા. પછીથી બધા જ સભ્યોએ થાનગુડુના સુંદર હેમ્લેટ જવા નીકળ્યા હતા, જ્યાં એક ભાઈના ઘરે 9 જણ હાજર હતા. ત્યાં દૈનિક સાધના અને સત્સંગો યોજવા વિષે સમજાવવા આવ્યું હતું.

10મીએ, ઊટ્ટી કેન્દ્રમાં સવારમાં ઓપન હાઉસનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં 15 આકાંક્ષીઓ અને થોડા અભ્યાસીઓ કે જેમણે અભ્યાસ છોડી દીધો હતો, તેમણે ભાગ લીધો હતો. ભાઈ દુરાઈએ સાધના વિષે સમજાવ્યું હતું અને તેને ચાલુ રાખવા વિનંતી કરી હતી. બપોરના સમયે, તેમણે કોટાગીરીની વિશ્વશાંતિ હાયર સેકન્ડરી શાળાના 35 શિક્ષકોને સંબોધ્યા હતા. તેમણે સ્વામી વિવેકાનંદના કાર્યોનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને ભૌતિક શરીરના પાંજરામાં આત્મા કેવી રીતે પ્રવેશે છે, સંસ્કારોની અસરના કારણે તે કેવી રીતે નીચે આવે છે અને એક સમર્થ ગુરુ તેને કેવી રીતે સાફ(દૂર) કરે છે અને એક આકાંક્ષીને તેનો આગળનો રસ્તો સ્વચ્છ કરીને, તેને આગળ વધવામાં કેવી રીતે મદદ કરે છે તે વિષે સમજાવ્યું હતું.

લગભગ સાંજના 5.30વાગે કોઈમ્બતૂર પહોંચીને, ભાઈ દુરાઈ 15 સહાયક સ્વયંસેવકોની સભામાં હાજર રહ્યા હતા. કેન્દ્રની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ, સબ-કેન્દ્રોના વિકાસ અને રવિવારના સત્સંગની જગ્યાઓનું નિરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું.

11મીના રોજ, કોઈમ્બતૂર કેન્દ્રના પ્રશિક્ષકો સાથે બે કલાકની મિટિંગનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. ભાઈ વિશ્વનાથ રાવ અહીંથી પ્રવાસમાં જોડાયા હતા. 11.30વાગે ભાઈ દુરાઈ અને ટીમના સભ્યોએ રામન્થાપુરમની ચલો ટ્રેઈન સ્પેશ્યલ શાળાની મુલાકાત લીધી હતી જ્યાં તેમણે લગભગ 30 વાલીઓની સભાને સહજ માર્ગ મેડિટેશન ઉપર સંબોધન(વક્તવ્ય) કર્યું હતું અને તેમના પ્રશ્નોના જવાબો આપ્યા હતા. સાંજે તેમણે પેરિયાનીકેનપલયમ ખાતે એક

ભાઈના ઘરની મુલાકાત લીધી હતી, જ્યાં થોડા મહેમાનો અને અભ્યાસીઓ કે જેમણે અભ્યાસ છોડી દીધો હતો, તેમને સહજ માર્ગ વિષે ટૂંકાણમાં સમજાવ્યું હતું. મેટ્રીપાલ્લયમ ખાતે 10 મહેમાનો હાજર હતા અને ભાઈ દુરાઈ સહજ માર્ગ વિષે બોલ્યા હતા અને અભ્યાસીઓ સાથે પારસ્પરિક ચર્ચા વિચારણા પણ કરી હતી.

12મીએ તેઓ કરમ્મથમપટ્ટી જવા નીકળ્યા હતા. ઓપન હાઉસ સાથેના અડધા દિવસના કાર્યક્રમમાં, અભ્યાસીઓ સાથે સત્સંગ અને બપોરના ભોજન સાથેનું સત્ર સપાત્તથયું હતું. બપોરના સમયે સર્વનામપટ્ટી, કે જ્યાં 10 અભ્યાસીઓ સત્સંગ માટે ભેગા થયા હતા, તેની ટૂંકી મુલાકાત કરવામાં આવી હતી. કોઈમ્બતૂર ખાતેના આર.એસ.પુરમ હોલ, જ્યાં મિશન દ્વારા લાઈબ્રેરી ચલાવવામાં આવે છે, ત્યાં લગભગ 170 અભ્યાસીઓ ભેગા થયા હતા અને તેઓએ પરસ્પર ચર્ચા વિચારણા કરી હતી, ત્યાર બાદ સત્સંગ અને સાંજનું ભોજન રાખવામાં આવ્યું હતું.

13મીએ, ગોબીચેટ્ટીપલયમ ખાતે 120 અભ્યાસીઓએ પારસ્પરિક ચર્ચા વિચારણામાં ભાગ લીધો હતો, જેમાં અભ્યાસીઓના વક્તવ્યો, પ્રશ્નોત્તરી કાર્યક્રમ અને સ્પષ્ટતાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. ઈરોડે આશ્રમ ખાતે ઈરોડના અને નજીકના કેન્દ્રો જેવાં કે ભવાની, પેરુન્દુરાઈ અને ગોબીચેટ્ટીપલયમના 120 અભ્યાસીઓ ભેગા થયા હતા. 14મીએ, તિરુચેન્ગોડે કેન્દ્ર ખાતે, નમસ્કલ, રાસીપુરમ અને કોમારાપલયમના 120 અભ્યાસીઓ પણ ભેગા થયા હતા. સાંજે, એક અભ્યાસીના ઘરે ઈરોડેના 160 અભ્યાસીઓ સાથે બે કલાકનું સત્ર હતું.

15મીએ ચેટ્ટીપલયમના જુના આશ્રમ ખાતે બપોર પહેલાં 15 પ્રશિક્ષકોની મિટિંગ રાખવામાં આવી હતી અને બપોર પછી NIFT-TEA ઈન્સ્ટિટ્યુટમાં ઓપન હાઉસનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં 60 વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો હાજર રહ્યા હતા.

16મીએ ડી.જે પાર્ક ખાતે તિરુપુરના અને નજીકના કેન્દ્રોના અભ્યાસીઓ માટે આખા દિવસના કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સવારના સત્સંગમાં 1050 અભ્યાસીઓ હાજર હતા. નાસ્તો કર્યા પછી, પારસ્પરિક ચર્ચા વિચારણાનો કાર્યક્રમ હતો, ત્યારબાદ ચીટ્ટી ઉપાડીને આવેલા વિષય ઉપર બોલવાનો અને પ્રશ્નોત્તરીનો કાર્યક્રમ હતો.



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યૂઝલેટર

કેસ્ટના ડાયરેક્ટરની યાત્રા

પનવેલ આશ્રમ, મુંબઈ

કેસ્ટ, બેંગલોરના સંચાલક, ભાઈ મોહનદાસ હેગડેએ 9મી નવેમ્બરના રોજ પનવેલ આશ્રમની મુલાકાત લીધી હતી. તેમણે દૈનિક સાધનાનું મહત્વ અને જરૂરિયાત વિષે અભ્યાસીઓને ટૂંકાણમાં સમજાવ્યું હતું. તેમણે વારંવાર કહ્યું હતું કે આપણે સહજ માર્ગનું અનુસરણ જીવનના બધા જ દિવસો અને રાત્રિઓ, દસ નિયમોના અભ્યાસ કરીને કરવું જોઈએ. તેમણે લાલાજી અને બાબુજીના કેટલાક મહત્વના શિક્ષણો અભ્યાસીઓને યાદ કરાવ્યા હતા.

તિરુપુર

28મી નવેમ્બરે, ભાઈ મોહનદાસ હેગડે તિરુપુર આવ્યા હતા. ડી.જે. પાર્ક ખાતે, પ્રશિક્ષકો માટે ‘સ્વયંની હાલત વાંચવી’ વિષય ઉપર કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમણે પ્રશિક્ષકોને દસ મિનિટ માટે ધ્યાન કરવાનું કહ્યું હતું અને તે પછી તેમણે દરેકને તેમણે ધ્યાન દરમિયાન કેવો અનુભવ થયો તે વિષે, તેમની ડાયરીમાં લખવાનું કહ્યું હતું. તેમણે કેસ્ટમાં કરાવવામાં આવતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ વિષે ટૂંકાણમાં જણાવ્યું હતું. તેઓ ધ્યાન ઉપર ત્રણ પ્રકારના નિરીક્ષણ વિષે પણ બોલ્યા હતા. સ્થાન, હાલત, અનુભવ અને અભિગમ.

29મી નવેમ્બરે, તિરુપુર અને નજીકના કેન્દ્રોના લગભગ 140 યુવાઓ માટે ‘સહજ માર્ગના સૈનિકો’ તરીકે ના બે દિવસીય રહેઠાણ સાથેના કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સવારનો કાર્યક્રમ સવારના 4.30 વાગે જાગીને, વ્યક્તિગત ધ્યાન, ચાલવું અને કસરતો



સાથે ચાલુ થયો હતો અને ત્યારપછી સવારે 7.30 વાગે સત્સંગ રાખવામાં આવ્યો હતો. નાસ્તો કર્યા પછી વિવિધ મુદ્દાઓ ઉપર રજૂઆત આપવામાં આવી હતી, જેમ કે ‘સ્વયંસેવકની યોગ્યતા (લાયકાત)’ ‘સ્વયંસેવકની ભૂમિકા’ અને ‘યુવાનોના જુસ્સાને જાળવવો’. બપોરે, લાયકાત, ભૂમિકા અને સ્વયંસેવકોની વચનબધ્ધતા ઉપર પારસ્પારિક ચર્ચાવિચારણાનું સત્ર રાખવામાં આવ્યું હતું. સાંજના સમયે ચલચિત્ર બતાવવામાં આવ્યું હતું. રાત્રિના 9.30 વાગે અનૌપચારિક ચર્ચા સાથે સત્ર સમાપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું.

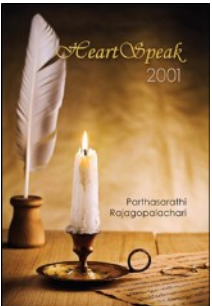
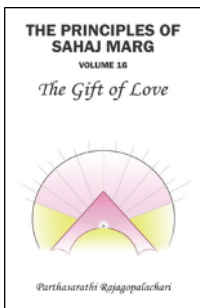
બીજા દિવસે, ‘સાધનાના સૂક્ષ્મ પાસાંઓ’, ‘દસ નિયમો-મારો અભિગમ’ અને ‘સહજ માર્ગ જીવનનો માર્ગ’ વિષય ઉપરના સત્રનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. બપોરે ચલચિત્ર બતાવવામાં આવ્યું હતું. સાંજના 6.00 વાગે કાર્યક્રમ પૂરો થયો હતો. બધા જ યુવાઓ હર્ષોઉલ્લાસ મિજાજમાં હતા અને તેમણે સહજ માર્ગના સૈનિક બનવાનો નિર્ણય કર્યો હતો.

મનાપકક્રમમાં અભ્યાસીઓની મુલાકાત

10થી 12 ડિસેમ્બર, 2014ના ત્રણ દિવસના સેમિનાર માટે હલ્દવાની, શોલાપુર અને કોલ્હાપુર કેન્દ્રના લગભગ 323 અભ્યાસીઓએ બાબુજી મેમોરિયલ આશ્રમ, મણપાકમની મુલાકાત લીધી હતી. તેમના રોકાણ દરમિયાન માસ્ટરના શિક્ષણ ઉપર, 3 એમ ઉપર, તેમની શંકાઓના નિવારણ માટે પ્રશ્નોત્તરી કાર્યક્રમ અને પ્રશિક્ષકોની મિટિંગ પણ રાખવામાં આવી હતી.



નવાં પુસ્તકોનું પ્રકાશન

હાર્ટ સ્પીક-2001
ઈંગ્લીશધી પ્રિન્સિપલ ઓફ સહજ માર્ગ-16
(ધી ગિફ્ટ ઓફ લવ) ઈંગ્લીશહાર્ટ સ્પીક-2011
તેલુગુ

નવી નિમણૂકો

કેપ્ટન વિનિત રનાવત
જોઈન્ટ સેક્રેટરી એન્ડ વર્કિંગ કમિટી મેમ્બર

શ્રીકુમાર કેસાવન
સેન્ટર ઈન ચાર્જ, અલુવા

રવિન્દ્રકુમાર સિન્હા
શાહજહાનપુર, આશ્રમ મેનેજર

શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર

યુ કનેક્ટ કાર્યક્રમો

શિક્ષકોની તાલીમ, વર્ધા, મહારાષ્ટ્ર.



તા.29મી અને 30મી નવેમ્બરના રોજ વર્ધા આશ્રમ ખાતે પધ્ધતિસર સમજાવવા માટે અને અખતરારૂપે બે દિવસના કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. નાગપુર, ચંદ્રપુર, વર્ધા, ચવતમાલ અને ભંડારાથી આવેલા અભ્યાસીઓએ તેમાં ભાગ લીધો હતો. છ તાલીમ પામેલા યુ-કનેક્ટ શિક્ષક સભ્યોએ હિન્દી અને મરાઠીમાં મોક સત્રનું સંચાલન કર્યું હતું. વિવિધ માનવીય મૂલ્યો સમજાવવા અને મનમાં ઠસાવવા માટે રમતો અને પ્રવૃત્તિઓ રાખવામાં આવી હતી.

જયપુર, રાજસ્થાન

16મી નવેમ્બર, રવિવારે, ઝોનલ આશ્રમ ખાતે યુ કનેક્ટ આત્મનિર્ભરતા હેઠળ પ્રથમ 'સ્વ વિકાસ કાર્યક્રમ' (એસડીપી)નાં સભ્યો માટે અભિનંદન આપતો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો. આર્ક પોઈન્ટ કન્સલન્ટનસ પ્રા.લી. નાં છ શીખાઉ માણસોને અભિનંદન આપવામાં આવ્યા હતાં. કાર્યક્રમની શરૂઆત યુ કનેક્ટનાં મિશનનાં હેવાલની રજુઆતથી થઈ હતી. આ એસડીપી 16 અઠવાડીયાનો હતો. 19મી જુલાઈ 2014 નાં રોજ પૂર્ણ થયો હતો. 17 સ્વયંસેવકોએ અલગ અલગ શકિતમાં શિક્ષક, ફેસિલીટેટર, સંચાલક, આઈપી નિષ્ણાંત વગેરે તરીકે મદદ કરી હતી. આ શીખાઉ માણસોમાંથી, 2 ભાગ લેનારાઓએ પ્રાસ્તાપિક સીટીંગ લીધા હતી. ભાઈ સંદીપ નાયર(ઝોન -7 સંચાલક), યુ-કનેક્ટની ભવિષ્યની યોજનામાં ભાગ લેવા માટે અભ્યાસીઓને આમંત્રણ આપ્યું હતું. ભાગ લેનારાઓએ તેમના અવલોકનના મુદ્દાઓ કહ્યા હતા અને તેમની અંદર આવેલા બદલાવનું નિરીક્ષણ કર્યું હતું અને સંતુલિત જીવન જીવવા માટે સંપાદિત કરવાનાં કૌશલ્યો પર પ્રતિબિંમ પાડ્યું હતું. 29મી નવેમ્બરે જયપુરમાં બીજો એસડીપીની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી.

ચંદીગઢ, પંજાબ

એસડીપીના 12 અઠવાડીયાના સર્ટીફિકેટ કાર્યક્રમનો ઉદઘાટનનો કાર્યક્રમ પંજાબ યુનિવર્સિટીમાં 22મી નવેમ્બરે યોજવામાં આવ્યો હતો.. કુલપતિ પ્રો.ગ્રોવરે તેમના ઉદઘાટન સંબોધનમાં, આ પ્રસંગનો ભાગ બનવા બદલ આનંદ વ્યક્ત કર્યો અને આત્મનિરીક્ષણ કરવા માટે તેમને કઈ રીતે પ્રેરણા મળી હતી તેનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. તેઓ પ્રભાવિત થઈ ગયા હતા અને ભાર મૂક્યો હતો કે, આ



કાર્યક્રમની ઘણી બધી અસરો થવી જોઈએ અને 3000 વિદ્યાર્થીઓ સુધી પહોંચવી જોઈએ. અલબત્ત, તેમણે કહ્યું હતું કે, સ્વવિકાસને સમયની માંગ લઈને તમામ વિદ્યાર્થીઓએ આ પ્રોગ્રામમાં ભાગ લેવો જોઈએ.

આ કાર્યક્રમમાં મિશનનાં અભ્યાસીઓ અને પ્રશિક્ષકોએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. મેજર જન. (રીટાયર્ડ) હરભજન (ZAC ઝોન- 10) અને ભાઈ જુગલ કિશોરે (યુ કનેક્ટ - પ્રાદેશિક સંચાલક) મિશનનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું અને સારી રીતે પારસ્પરિક વાતચીત કરી હતી.

ગ્વાલિયર, મધ્યપ્રદેશ

20મી ઓક્ટોબરે ગ્વાલિયરની માધવ શિક્ષા મહાવિદ્યાલયનાં બી.એડ.નાં વિદ્યાર્થીઓ માટે એસડીપી શરૂઆત કરવામાં આવી હતી, જેનો ધ્યેય યુવાનોને જીવન જીવવા માટેનાં ઉત્કટ મૂલ્યો આપવા માટેનો હતો; આધ્યાત્મિક ધ્યેય પર અને ભૌતિક સાંસારિક જીવન પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીને સંતુલિત જીવન પ્રાપ્ત કરવા માટે તેમને મદદ કરવાનો અને દેશના નિર્માણમાં યોગદાન આપવાનો હેતુ હતો. સોમવારે અને ગુરુવારે અઠવાડીયામાં બે વાર સત્રો સંચાલિત કરવામાં આવતા હતાં. 11મા સત્રમાં લગભગ 25 વિદ્યાર્થીઓ સાથે કોલેજનાં આચાર્ય અને 4 શિક્ષકો અને યુ કનેક્ટ ટીમનાં સભ્યોએ ગ્વાલિયર આશ્રમની મુલાકાત લીધી હતી. અત્યાર સુધીમાં 13 વિદ્યાર્થીઓ અને આચાર્યએ સહજ માર્ગ શરૂ કર્યો હતો અને સમૂહ પણ કોલેજમાં જ સાપ્તાહિક સત્સંગનું આયોજન કરવા માટેની સંમતિ પણ મેળવી હતી.



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર



બાળકોના કાર્યક્રમો

“ઉડાન” દિલ્હી ઝોનલ આશ્રમ

2જી નવેમ્બરે લગભગ 131 બાળકોએ આખા દિવસના કાર્યક્રમમાં ભાગ લીધો હતો, તેનું આયોજન, વ્યવસ્થા અને અમલ યુવા અભ્યાસીઓની ટીમ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. 5 વર્ષથી નીચેની વયનાં બાળકો અને તેમના વાલીઓ ‘માસ્ટર કહે છે’, સ્પર્ધાઓ, હાથકારીગરી, ગીત અને નૃત્ય જેવી પ્રવૃત્તિઓમાં વ્યસ્ત હતાં. જ્યારે મોટાં બાળકો સ્પર્ધાઓ, રસીખેંચ વગેરેમાં વ્યસ્ત હતાં. તેઓની રચનાત્મક બાજુ પણ ‘નકામી વસ્તુઓમાંથી કામની વસ્તુઓ બનાવવા’ ની રમતમાં પ્રગટ થઈ હતી. દિવસનાં અંતમાં તેઓ ‘ટ્રેઝર હન્ટ’ રમ્યા હતાં જેમાં ખજાના માટે તેમને પ્રકૃતિ અને વાતાવરણ પ્રત્યે પ્રેમ વિકસાવવા માટે તેમને પ્રોત્સાહન આપવા માટે, છોડનો રોપ ભેટ આપવામાં આવ્યાં હતા. અંતમાં, એક ભાઈએ જીવનમાં શિસ્તનાં મહત્વ બાબતે બાળકોને સંબોધન આપ્યું હતું.

મોરદાબાદ, ઉત્તરપ્રદેશ



7મી ડીસેમ્બરે, 25 બાળકોએ ‘આભાર માસ્ટર’ના મુદ્દા પર શુભેચ્છા કાર્ડ બનાવવાની હરિફાઈમાં ભાગ લીધો. જ્યારે સુંદર કાર્ડ બનાવવા માટે એકબીજા સાથે સહકારથી કામ કરતા હતા ત્યારે ઉત્કટ ભાવના, ટીમવર્ક અને તેમની વચ્ચેની એકતા સ્પષ્ટ દેખાઈ આવતાં હતાં. પ્રેમનાં પ્રતીકરૂપે અને તેમનાં પ્રયત્નોને બિરદાવવા માટે, વયના જૂથનાં આધારે ઈનામ વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું.

ગોવા

16મી નવેમ્બરે અભ્યાસીઓનાં બાળકો અને તેમના મિત્રો માટે ચિત્રકામ અને શુભેચ્છા કાર્ડ બનાવવાની હરિફાઈનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. બાળકોએ નાસ્તો કર્યો હતો અને આશ્રમમાં રમવાનો આનંદ પણ માણ્યો હતો. તેમણે માસ્ટરના વક્તવ્યનો

વીડીયો જોયો હતો તે પછી એક બહેને તેમને મિશન વિશે, તેના ધ્યેય વિશે અને તેમને સુધારવામાં બાળકોને તે કઈ રીતે મદદ કરે છે અને સંપૂર્ણતા તરફ પ્રગતિ કરવી અને સારા માનવ બનવા માટે વિગતવાર સમજાવ્યા હતાં.

બેંગલોર, કર્ણાટક

23મી નવેમ્બરના રોજ બનસંકરી આશ્રમ ખાતે યુએન, વિશ્વ બાળદિવસને લંબાયેલા દિવસનો કાર્યક્રમ સહિત ઉજવવામાં આવ્યો હતો. સવારના સત્સંગ દરમિયાન બાળકોએ તેમનાં ગીતો અને લઘુનાટકનો અભ્યાસ કરવાથી આશ્રમ પ્રવૃત્તિથી ગુંજ ઉઠ્યો હતો. બધા જ અભ્યાસીઓ માટે ધ્યાન પછી ડીવીડી ‘પેરેન્ટ હુડ’માંથી માસ્ટરની વાર્તાના અંશ અને બાળકોનાં કેન્દ્રની પ્રવૃત્તિઓ દર્શાવતી એક ટૂંકી ફિલ્મ મૂકવામાં આવી. અભ્યાસીઓ માટેનાં કાર્યક્રમનો ધ્યેય અભ્યાસીઓને તેમના બાળપણમાં પાછા લઈ જવાનો હતો. તેઓ રમત રમ્યા હતા અને પછી અભ્યાસીઓ સમૂહમાં વિભાજિત કરવામાં આવ્યા હતા અને બાળકો પર માસ્ટરનાં અવતરણો આપ્યાં. તેમને અવતરણ પર પ્રતિબિંબ પાડવા માટે, ચર્ચા કરીને, તેને કવિતા, લઘુ આટક અથવા ચિત્રોના રૂપમાં રજુ કરવાનો પડકાર આપવામાં આવ્યો હતો.

6 વર્ષથી નીચેની વયનાં બાળકોએ પ્રેમપૂર્વક અભિનય ગીત રજુ કર્યું હતું. જેઓ 6 થી 9 વર્ષનાં વય સમૂહમાં હતાં તેમણે ગીત ગાયું હતું અને નાનું નાટક રજુ કર્યું હતું. અભ્યાસીઓનાં સમૂહ દ્વારા રજુઆત કર્યા પછી, 9 વર્ષથી ઉપરની વયનાં બાળકોએ સમૂહ ગાન ગાયું હતું અને નાટક રજુ કર્યું હતું. તેમણે આ નાટકની પ્રેક્ટીસ માત્ર સવારથી જ કરી હોવાં છતાં, તેઓ તેને વિશ્વાસપૂર્વક અને સુંદર રીતે ભજવી શક્યા હતા. બધા જ વાલીઓ તે અભિનયથી ખૂબ જ ઉત્સાહિત અને ખુશ થઈ ગયાં હતા.



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર



ઉત્તર પ્રદેશના પ્રશિક્ષકો માટેનો સેમિનાર

શાહજહાંનપુર

12મી થી 16મી નવેમ્બર દરમિયાન પાંચ દિવસીય સેમિનારનું સંચાલન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં યુ.પી.ના આશરે 150 પ્રશિક્ષકોએ ભાગ લીધો હતો. સેમિનાર “નમ્રતા”, નિર્ણયકતાની અને નિર્દોષતાની અવસ્થા ઉપર કેન્દ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેને નિયમ 2 અને નિયમ 10ની ઘનિષ્ટ સાધના દ્વારા અનુસરીને અનુભવી અને હાંસલ કરી શકાય છે.

વર્તુણૂકની ઢબની સભાનતા પેદા કરીને અને ચારિત્ર્યને સારી રીતે સ્વીકારવામાં લેવામાં આવ્યો હતો અને સેમિનારના અંતમાં દરેકને પોતાની જાતનું નિરિક્ષણ કરવાની અને પ્રાર્થનાભરી અવસ્થામાં સૂચન કરીને, સુધારવાની જરૂરીયાત સમજાઈ હતી. સેમિનારનો શ્રેષ્ઠ અને સૌથી મહત્વનો ભાગ, સમગ્ર સેમિનાર દરમિયાન પ્રિય માસ્ટર દ્વારા પેદા કરાયેલી અવસ્થા હતી, જે સહભાગીઓએ આ કાર્યક્રમમાં હાજરી આપી હતી તેમને માટે આ સુખદ અને પ્રબળ અનુભવ હતો.

વ્હીસ્પર્સ ઉપર કાર્યક્રમ

દેદરાબાદ, આંધ્રપ્રદેશ

આ કાર્યક્રમનું સંચાલન કાન્હા શાંતિ વન આશ્રમ ખાતે 5મી થી 7મી ડીસેમ્બર દરમિયાન આંધ્રપ્રદેશ અને તેલંગાણાથી આવેલા આશરે 100 અભ્યાસીઓ માટે કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમનો હેતુ વ્હીસ્પર્સ વાંચવા માટે અને તેને દૈનિક સાધનાનો એક ભાગ બનાવવાની જરૂરીયાત વિષે કદર અને ઊંડી જાગૃકતા પૂરી પાડવાનો હતો. તેનો બીજો હેતુ સહભાગીઓને રવિવારના સત્સંગમાં તથા અન્ય આધ્યાત્મિક સંમેલનોમાં વ્હીસ્પર્સ વાંચવાની પદ્ધતિ સૂચવવાનો પણ હતો.

સંબંધિત વિષયો જેવા કે વ્હીસ્પર્સની અગત્યતા, વ્હીસ્પર્સની રજૂઆત કેવી રીતે કરવી, માસ્ટર વિષે અને સેવા વિષેના વિષયો કાર્યક્રમમાં સામેલ હતા. સંદેશાઓ અંગ્રેજીમાં અને તેલુગુમાં વાંચવામાં આવ્યા હતા અને સંદેશાઓના અર્થ ઉપર ધ્યાન ધરવા માટે અભ્યાસીઓને સમય ફાળવવામાં આવ્યો હતો. આ બધું ત્રણ દિવસમાં બાબુજીના વીડીઓ અને માસ્ટરના તથા કમલેશભાઈના પસંદ કરાયેલા વિષયો ઉપરના પ્રવચનોની વિવિધતા સાથે કરવામાં

આવ્યું હતું

આયોજકોએ આવા કાર્યક્રમો તેમના પોતપોતાના કેન્દ્રોમાં કેવી રીતે સંચાલિત કરવા તે જણાવ્યું હતું. આ આશ્રમમાં આવા પ્રકારનો આ સૌથી પહેલો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો અને સમર્પિત સ્વયંસેવકોના જૂથે ખાતરી આપી હતી કે બધું સરળતાપૂર્વક પાર પડ્યું હતું. સહભાગીઓએ આ સ્થાનની સ્થિરતા અને શાંતિનો અનુભવ કર્યો હતો અને તેમને લાગ્યું કે આવા પ્રકારના કાર્યક્રમો આયોજીત કરવા માટે આ ઉચિત સ્થાન છે.

દસ નિયમો ઉપર વર્કશોપ

ઈન્દોર, મધ્ય પ્રદેશ

આ રહેવાસી કાર્યક્રમ 12મી થી 14મી ડીસેમ્બર દરમિયાન સંચાલિત કરવામાં આવ્યો હતો અને ઈન્દોર અને તેની આસપાસના કેન્દ્રોના આશરે 41 અભ્યાસીઓએ તેમાં ભાગ લીધો હતો. તેની શરૂઆત 12મીએ સવારના સત્સંગથી કરવામાં આવી. દરેક નિયમ અલગ સત્રોમાં આવરી લેવામાં આવ્યો હતો. તે નિયમ પાછળના તત્વજ્ઞાન ઉપર કેન્દ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો અને બાબુજી મહારાજ દ્વારા દસ નિયમોના વિવરણમાં દર્શાવ્યા મુજબ અભ્યાસીને લક્ષ્ય હાંસલ કરવા મદદ કરે છે. તે દરેક નિયમના વ્યવહાર પાસાને, તેના પાલન માટે પડતી મુશ્કેલીઓને, અને તેના ઉકેલને આવરી લે છે.

જેમ જેમ સત્રો આગળ વધતાં ગયાં તેમ તેમ સહભાગીઓ વધારે ને વધારે તલલીન થતા ગયા અને તેમની સમજમાં ઊડાણનો ખ્યાલ આવતો ગયો અને નિયમોને અનુસરવા માટે તેમના હૃદયમાં પ્રોત્સાહન જાગતું ગયું. આ કાર્યક્રમની તૈયારી એક મહીના અગાઉથી શરૂ કરી દેવામાં આવી હતી. દરેક નિયમ માટે બે અભ્યાસીઓએ રજૂઆતની તૈયાર કરી હતી અને ત્યાર બાદ સમૂહચર્ચા કરવામાં આવી હતી.





તેલુગુ પ્રકાશન માટે વર્કશોપ

હેદરાબાદ

વિવિધ પ્રકાશન પ્રવૃત્તિઓ માટેની હાલની ટીમોના વિસ્તૃતિકરણ માટે અને નવી ટીમો બનાવવા માટે 100 અભ્યાસીઓ માટે થુમ્બકુંટા આશ્રમ ખાતે 29મી અને 30મી નવેમ્બર દરમિયાન એક વર્કશોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

પ્રથમ દિવસના અંતે નિમ્ન જણાવેલ ટીમોને બનાવવામાં આવી હતી: પુસ્તકનું ભાષાંતર, સહજ માર્ગ પત્રિકા, એકોઝ ન્યુઝલેટર, વીડીયોના પેટા મથાળા, પરચુરણ કામ, સુવર્ણ નકલ, શ્રાવ્ય પુસ્તકો માટે, પરિવહન માટે અને વેચાણની બઢતી માટે. દરેક ટીમમાં થોડા સંયોજકો, ભાષાંતરકારો, સમીક્ષકો, પ્રુફ રીડરો અને ટેકનિકલ કાર્યકરો રહેશે. બીજા દિવસે, આમાંની દરેક ટીમે અંદરોઅંદર ચર્ચા કરી હતી અને પછીના મહીના માટેની કાર્ય યોજના રજૂ કરી હતી. આ દરેક ટીમ માટે તાલીમ સત્રોનું પણ આયોજન કરવામાં આવશે.

એક બીજા સાથે સંકળાયેલા રહેવા માટે ઈલેક્ટ્રોનિક ફોરમની રચના કરવામાં આવી હતી. જેમાં કાર્ય સંબંધિત વિવિધ વિષયોની ચર્ચા કરી શકાય, જેમાં પ્રશ્નોના જવાબ અને અનુભવોનું આદાન પ્રદાન થઈ શકે. બધા જ સહભાગીઓએ અત્યંત ઉત્સાહ દર્શાવ્યો હતો. તેઓ કામ સંબંધિત વધારે ઊંડી સભાનતા અને આ કોશીશનો એક ભાગ બનવાનો ઉત્કટ જોશ લઈને પાછા ફર્યા હતા.

પ્રાદેશિક સંમેલનો

કોલ્હાપુર, મહારાષ્ટ્ર

કોલ્હાપુર કેન્દ્રમાં પ્રથમ વાર, 16મી નવેમ્બરે, પ્રાદેશિક સંમેલનનું આયોજન થયું હતું હતું, જેમાં કોલ્હાપુર, સતારા, કરાડ, મિરજ, કુર્લાપ, રત્નાગીરી, સાવંતવાડી અને સાંગલીથી આવેલા 200 અભ્યાસીઓએ તથા 25 બાળકોએ ભાગ લીધો હતો. ભાઈ સુભાષ વૈદ્ય, (એડ.આઈ.સી એમએચ-5એ) સત્સંગ બાદ સંમેલનને સંબોધ્યું હતું. આજુબાજુના બધા કેન્દ્રોનું પ્રતિનિધિત્વ તેઓના પોતાના પ્રશિક્ષકોએ કર્યું હતું. દરેકે તેમને જાળવવામાં આવેલા વિષય ઉપર વક્તવ્ય આપ્યું હતું.

વક્તવ્યો સારી રીતે તૈયાર કરવામાં આવ્યાં હતાં અને પ્રેરણાદાયક હતા. તેમણે સાધનાના વિવિધ પાસાંઓ ઉપર નવી સમજ આપી હતી. જે અભ્યાસીઓ તાજેતરમાં જોડાયા હતા

તેઓએ કહ્યું હતું કે તેનાથી તેઓને ‘સહજ માર્ગ’ અભ્યાસની સમજ વિષે ઘણું જાણવા મળ્યું હતું.

થન્જાવુર, તામિલ નાડુ

29મી અને 30મી નવેમ્બર દરમિયાન જેનબાગાપુરમ આશ્રમ, થાન્જાવુર તામિલનાડુ ખાતે, થાન્જાવુર કેન્દ્રના 64 અભ્યાસીઓએ ને 16 સુવિધાકારો માટે “સહજ માર્ગની સાધના અને સહજ માર્ગમાં અભ્યાસિની ભૂમિકા” ઉપર બે દિવસીય રહેવાસી કાર્યક્રમનું સંચાલન કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમમાં સહજ માર્ગની સાધના, ચારિત્ર્ય ઘડતર, ગૂઢ પ્રતીક અને સહજ માર્ગની વ્યવહાર જીવનશૈલી જેવા વિષયોને આવરી લેવામાં આવ્યા હતા.

કાર્યક્રમની શરૂઆત સત્સંગથી થઈ હતી અને સહજ માર્ગની સાધનાની અગત્યતા પર પ્રાસ્તાવિક વક્તવ્ય અને અભ્યાસીઓની પોતાની પ્રત્યેની જવાબદારીઓ અને મનના સંતુલિત અવસ્થા હાંસલ કરવાની રીત જેવા વિષયોના ઉપરના વક્તવ્યોથી કરવામાં આવી હતી. કાર્યક્રમ દરમિયાન, દરેક સહભાગીને સાધના સંબંધિત પુસ્તિકાઓ અને સહજ માર્ગની સાધના અંગેની સંપૂર્ણ નિયમાવલી સહિત અન્ય તાલીમ સામગ્રી આપવામાં આવી હતી. સમગ્ર કાર્યક્રમ દરમિયાન, દરેક સુવિધાકારને પાંચ અભ્યાસીઓનું એક જૂથ જાળવવામાં આવ્યું હતું, તેઓએ દરેક વિષયની વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચા કરી હતી અને જૂથના પૂછપરછના ઉત્તરો આપ્યા હતા અને તેઓને સમૂહચર્ચામાં પણ સામેલ કર્યા હતા. માસ્ટરના સાધના સંબંધિત ભાષણની ડીવીડી દર્શાવવામાં આવી હતી. કાર્યક્રમનું સમાપન સત્ર ઉપરના પ્રતિસાદ અને સત્સંગ સાથે કરવામાં આવ્યું હતું.



શ્રી રામચંદ્ર મીશન



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યૂઝલેટર

સમાચારો સંક્ષિપ્તમાં

કુબલી, ઉત્તર કર્ણાટક

14 ડિસેમ્બરના રોજ 'પેરેન્ટીંગ એન્ડ રિલેશનશીપ' ઉપર એક સત્રનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કુબલી, કલ્લુર, ધારવાડ, નવનગર અને કડપટ્ટી કેન્દ્રોના 70થી વધારે અભ્યાસીઓ હાજર રહ્યા હતા.

કેન્દ્રની મુલાકાત, તામિલનાડુ

19 ઓક્ટોબરના રોજ, કરમાથમપટ્ટીના 14 અભ્યાસીઓએ કૂનૂર અને ઊટ્ટી કેન્દ્રોની મુલાકાત લીધી હતી. તેમણે બધાએ સત્સંગમાં હાજર રહ્યા હતા અને નિયમિત સાધના અને ગુરુજી પ્રત્યે પ્રેમ વિકાસાવવા વિષે તેમના વિચારો કહ્યા હતા. કૂનૂર અને ઊટ્ટીના અભ્યાસીઓએ દર્શાવેલી મહેમાનગતિ અને ભાઈચારાથી તેઓ પ્રભાવિત થયા હતા.

વેલ્લોર, તામિલનાડુ

વેલ્લોરના વાડાવિરિન્થીપુરમ આશ્રમ ખાતે 8 અને 9 નવેમ્બરના રોજ 'સતત સ્મરણ' ઉપર બે દિવસના કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. નજીકના કેન્દ્રોમાંથી આશરે 24 અભ્યાસીઓએ ભાગ લીધો હતો.

ગ્રાઉન્ડીંગ ઈન પ્રેક્ટીસ - તાલીમ માટેના કાર્યક્રમો

ભારતભરના કેન્દ્રોમાં આયોજિત કરવામાં આવેલ જાઈટીપી સત્રોના કેટલાક ફોટાઓ અહીં જોઈ શકાય છે.



કુબલી



ઊટ્ટી



ગોલા ગોરખનાથ



વેલ્લોર



વડોદરા

ગોલા ગોરખનાથ, ઉત્તર પ્રદેશ

પુરુષોત્તમ બાલ વિદ્યામંદિર સ્કૂલમાં શિક્ષકો માટે તાલીમ વર્કશોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. નેતાજી સુભાષચંદ્ર બોઝ સ્કૂલના અને પુરુષોત્તમ બાલ વિદ્યામંદિર સ્કૂલના 23 શિક્ષકોએ વર્કશોપમાં હાજર રહ્યા હતા.

વડોદરા, ગુજરાત

અલકાપુરી ખાતે બરોડા હાઈ સ્કૂલમાં સિનિયર સેકન્ડરીના વર્ગો માટે 'મૂલ્યો' અને 'આગેવાની' ઉપર બે કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. વિદ્યાર્થીઓએ આદાનપ્રદાનના સત્રમાં ખુબ જ મજા આવી હતી જેને તેમનો આત્મવિશ્વાસ વધારવામાં અને પોતાને માનપૂર્વક જોવામાં મદદ કરી હતી.



જોધપુર



સીરસી



પતિઆલા



સિરોહી



ગોવા



પલકકડ

શ્રી રામચંદ્ર મીશન

સથુપલ્લી આશ્રમ, તેલંગાના



એકોઝ ઈન્ડિયા ન્યુઝલેટર

પ્રકાશનું કેન્દ્ર



સતુપલ્લી એ તેલંગાના રાજ્યના, ખમ્મંમ જિલ્લાનું એક નાનું શહેર છે. આ શહેર વિજયવાડાથી 100 કિ.મી.ના અંતરે આવેલું છે. સૌથી નજીકનું રેલ્વે સ્ટેશન ખમ્મંમ છે, જે જિલ્લાનું વડુ મથક પણ છે અને તે વિજયવાડા અને વારંગલની વચ્ચે આવેલું છે.

1980-1990 દરમિયાન આશરે 10 અભ્યાસીઓ સહજ માર્ગનો અભ્યાસ કરતા હતા. 1990માં, એક પ્રશિક્ષક, ભાઈ પી.સૂર્યા ભાષ્કરમ્ની ખમ્મંમ જિલ્લાના બેલંમપલ્લીથી કોઠગુડેમમાં બદલી કરવામાં આવી હતી. તેઓ સથુપલ્લીના અભ્યાસીને મળવા માટે આશરે 60 કિ.મી.નો પ્રવાસ કરતા હતા. તેમની વારંવારની મુલાકાતો પછી, 1997-98માં અભ્યાસીઓની સંખ્યા 10થી વધીને 20 થઈ ગઈ હતી.

એક અભ્યાસીએ શહેરની મધ્યમાં આવેલી લગભગ 278 ચોરસ વાર જમીન જે ખમ્મંમથી રાજામુન્દ્રિ જતા મુખ્ય માર્ગને અડીને આવેલી હતી, આશ્રમ બનાવવા દાન કરી હતી. 26 ફેબ્રુઆરી 1992 ના રોજ આ જમીનની નોંધણી શ્રી રામ ચંદ્ર મિશનના નામે કરવામાં આવી હતી. આશ્રમની ઈમારતનું બાંધકામ આરસીસી સ્લેબથી કરવામાં આવ્યું હતું અને અભ્યાસીઓ અને શહેરના રહેવાસીઓએ ઉદારદિલે આપેલા દાનની મદદથી 1998માં પૂર્ણ થયું હતું. આશ્રમના ભોં તળિયાનું વિસ્તાર- મેડિટેશન હોલ (545 ચોરસ ફૂટ), રસોડું (200 ચોરસ ફૂટ) કુલ 2502 ચોરસ ફૂટ થતું હતું. આશ્રમમાં

કોમ્પ્યુટર, પ્રિન્ટર અને ઈન્ટરનેટ કનેક્શનથી સજ્જ એક લાયબ્રેરી છે. 27 જૂન 1994માં આ આશ્રમનું ઉદ્ઘાટન ભાઈ એસ.એ.સર્નાડ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. 2011માં આશ્રમની અગાસી પર વધારાના બે ઓરડાઓ અને ડાઈનીંગ એરિયા અને રસોડાનો કોઠાર બનાવવા એક ખૂલ્લો હોલ બાંધવામાં આવ્યા હતા, જેનું ઉદ્ઘાટન 2જી ફેબ્રુઆરી 2011ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું.

એ જ માર્ગ પર આશરે 40 અભ્યાસીઓ રહે છે અને તેઓ દરરોજ સવારે 5 થી 6, સવારે 9 થી 10 અને સાંજે 5 થી 6 ના સમયે સત્સંગ માટે એકઠા થાય છે. ડિસ્પર્સના સંદેશાઓનું અને મિશનના સાહિત્યનું વાંચન આશ્રમમાં દરરોજ સવારે 11 થી બપોરે 1 વાગે કરાવવામાં આવે છે.

ખમ્મંમ અને કોઠગુડેમ કેન્દ્રોના પ્રશિક્ષકો વ્યક્તિગત સીટીંગો આપવા અને આખા દિવસના કાર્યક્રમોનું સંચાલન કરવા આ કેન્દ્રની મુલાકાતો કરી રહ્યા છે.

હાલ અભ્યાસીઓની સંખ્યા 80થી વધારે છે. સતુપલ્લી કેન્દ્રમાં ઓગષ્ટ અને સપ્ટેમ્બર 2013 દરમિયાન આયોજીત જીઆઈટીપી કાર્યક્રમમાં નવા અને જૂના બધા અભ્યાસીઓએ ભાગ લીધો હતો.



To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2015 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.